

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б) Б, ЦВК і СНК БССР

№ 59 (8035) 13 сакавіка 1938 г., нядзеля ЦЕНА 10 КАП.

ПРЫГАВОР НАРОДА

Імем нашай вялікай савецкай дзяржавы, імем нашай Вялікай Калегіі Вярхоўнага Суда ССР вынесена прыговор подлая банда шпіёнаў, дыверсантаў і забойцаў «права-трацкіскага блока».

Гітлерыяцкія агенты міжнароднага фашызма атрымалі на заслугах.

Гэтым адна справядлівым прыговым савецкі суд выканаў волю ўсяго 170-мільянага народа, у якога трацкіска-бухарынскія каты хачелі адабраць яго свабоду, яго радасць, яго шчасце, вярнуць яму на шыю ненавісны гнёт капіталізма.

Народная воля, народны гнёт былі арка выражэння на тысячх сколах і мітінгах, якія адбываліся ў дні працэсу па ўсёй краіне. Рабочыя і калгаснікі, чырвонаярмейцы і патрацінкі, настаўнікі і інжынеры, артысты і аграномы, урачы і студэнты — увесь савецкі народ у адзін магутны голас патрабаваў:

— Смерць працлятым шпіёнам і забойцам!

— Смерць і твару яямлі апаленых фашызму сабак!

Прыговор савецкага суда над Бухарыным, Рыкавым, Ягодай, Крэцінскім і ўсёй іх брэнды, агітатэрамі — гэта прыговор не толькі савецкага народа, але і ўсяго пералавога чалавечтва.

Увесь свет з напружанай увагаю сачыў за ходам працэсу антысавецкага «права-трацкіскага блока». І па матэрыялах працэсу — па допытах паліцэйных і сведкаў, па паказаннях экспертаў, па блізкай правамоцнай дэкрэту пра абвінавачаных — увесь свет бачыць, што на лаве паліцэйных, перад Вялікай Калегіяй Вярхоўнага Суда сядзелі маістры міжнароднага бандажы, падпальшчыкі ваіны, зграя катаў і падпольных забойцаў.

Народы ўсяго свету ведаюць цяпер, што выкрывілі і разгромілі «права-трацкіскага блока» мае велізарнае значэнне для справы міру, для ўсёй чалавечай культуры.

З вышарпанага навуковага характэрызаваў і сваёй выдатнай, яркай правамоцнай дэкрэту абвінавачана тав. А. Я. Вышынскі асудзіў тав. Троцкага, Бухарына, Рыкава — гэтых выдатных ролу чалавечых, гэтых міжнародных разбойнікаў з вялікай дарогі.

Маска сарвана. На працэсе «з выключнай дасканаласцю і дакладнасцю паказана, даказана, устаноўлена, што правыя, трацкісты, меншэвікі, эсэры, буржуазныя нацыяналісты і так далей і таму падобнае з'яўляюцца нічым іншым, як беспрывітаным, беззямельнай бандой забойцаў, шпіёнаў, дыверсантаў і шкіднікаў». (З прамовы тав. Вышынскага).

Як шалёна невадзіць яны савецкі народ, гэтыя трычкі працлятыя правакатары, гэтыя ганілыя кроўю і разлімамі! Яны верна служылі Гестапо і «Інтэліжэнс-Сэрвіс», польскай дэфіе-вія і японскай разведцы. Яны хачелі бачыць наш народ стогучым пад ботам намічкі фашызму і польскіх катаў, пад цяжкім ярмом англійскіх капіталістаў і японскіх самураяў. Яны правалілі нашу квітнюючую радзіму, глядзелі імі отам і ўзрадло.

Няма ніводнага найліпшага азначэння, на якое не былі-б здыны гэтыя людзі, гэтыя гідкія падлюгі. Па дырэктывах свайго атмана, обер-бандыта Іуды Троцкага ўсё гэта злучаныя зграя, на чале з крываваым «філосафам» Бухарыным, дражлівым шакалам Рыкавым, змрочным вайком Ягодай і іншымі фашызмічным наймітам, рыхтавала замяжну інтэрвенцыю супроць Савецкага Саюза. Яны абшлі сваім фашызмічным гаспадарам рэспубліцы СССР, аддаць ім Украіну, Беларусь, Узбекі-

стан, Далёка-Усходняе Прымор'е і іншыя савецкія краі і рэспублікі.

На шытах міжнароднага фашызма яны хачелі прынесці да ўлады, зрабіць ваіны пераварот, звергнуць савецкі ўрад і аднавіць у СССР уладу панахы і капіталістаў.

Забойцы і атруціцелі! Іх рукі ў крыві вялікага Леніна, крыві лепшых сыноў савецкага народа. На іх руках кроў незабытага Сяргея Міронавіча Кірава, кроў дарагога Валерыяна Іванавіча Куйбышава, кроў найвышэйшага гуманіста, горада буравесніка рэвалюцыі, геналянага пролетарскага пісьменніка Алексія Максімавіча Горькага і яго сына Максіма Алексеевіча Пешкова, кроў слаўнага чыста Вячаслава Рудольфавіча Менжынскага.

На руках трацкіска-бухарынскіх бандытаў кроў дзесяткаў і сотняў людзей савецкіх грамадзян, загінутых у выніку дыверсійных актаў, падрыхтаваных і ажыццэўленых па загаду замяжных разведкаў.

Сваім жыццём, сваімі галавамі адкажучы подлыя зраднікі за іх нечывана, жудасныя злачынствы перад савецкім народам. Вечная пагара — таі лёс гэтых гнусных бандытаў. Іх імёны будуць працляты ў стагоддзі. З агідай і нянавісцю будуць адварацца ад зарослых бур'янамі і чартапахлам магіл працлятых зрадніцкіх чэсціваў будучыя пакаленні.

З велізарным задавальненнем сустрачае савецкі народ і ўсё пералавое чалавечтва прыговор Вялікай Калегіі Вярхоўнага Суда. Гэта прыговор над міжнароднай кантрабандою, над злачынствамі «пятай калонай», якая рыхтуе ўдары ў спіну народам у многіх краінах. Гэты прыговор — мацнейшы ўдар па фашызму, які ўкладвае вялікі наладзі на яго права-трацкіскаю агентуру.

Не апраўдаліся надзеі Працінцкіх ворагаў! Слаўная савецкая разведка, на чале са сталінскім наркомам Нікалаем Іванавічам Ежовым, выкрыла і разграміла асіную гнізду права-трацкіскай бандытаў. Караючы меч савецкага правадудыя агітатэра на галаву крыважаўных псоў фашызма.

Ніхкі прыговор савецкага суда паслужыў тронай перапорогаю ўсім ворагам нашай краіны. Бяспыльна лёс Бухарына, Рыкава, Ягоды, Шаранговіча, Хаджыева, Ірмава, Іванова, Зубарэва, Зелены і Чарноў, з'яўляюцца непрыгнаннымі ворагамі савецкай ўлады, у 1932-33 гадах па заданню разведкаў варажых да СССР замяжных дзяржаў арганізавалі змоўніцкую групу пад назвай «права-трацкіскага блока», які аб'яднаў падпольныя антысавецкія групы трацкістаў, прыхільнікаў, японскай, эсэраў, буржуазных нацыяналістаў Украіны, Валарыя, Грузіі, Арменіі, Азербайджана, Сярэдня-Азіяцкіх рэспублік.

«Права-трацкіскага блока» паставіў сваё мэтаю ажыццяўненне існаючага ў СССР сацыялістычнага грамадскага і дзяржаўнага ладу, аднаўленне ў СССР капіталізма і ўлады буржуазіі шляхам дыверсійна-шкідніцкай, тэарыстычнай, шпіёнска-зрадніцкай дзейнасці і накіраванай на пярэць эканамічнай абароны магутнасці Савецкага Саюза і садзейнічанне замяжнім агрэсарам у паражэнні і расчлаенні СССР.

Пазабавіўшы ўсякай агулы Унутры СССР, кіраўнікі «права-трацкіскага блока» з мэтаю ажыццяўлення сваіх злачынчых замыслаў заключылі праз ворага народа Л. Троцкага і асобных удзельнікаў антысавецкага «права-трацкіскага блока» пагадненне з прадстаўнікамі некаторых замяжных дзяржаў аб узброенай дапамозе ў ажыццяўненні савецкай ўлады ў СССР на ўмовах яго расчлаення і адтаржэння ад СССР Украіны, Беларусі, Прымор'я, Сярэдня-Азіяцкіх і Закаўказскіх рэспублік — на карысць паманічных замяжных дзяржаў.

Гэты зрадніцкі згавор «права-трацкіскага блока» з прадстаўнікамі замяжных дзяржаў аб'яўляў тым, што кіруючыя удзельнікі антысавецкай змоўніцкай працы агентамі замяжных разведкаў і ажыццяўлялі на прыгоду многіх гэтаў шпіёнскай дзейнасці на карысць гэтых разведкаў.

Кіраўнікі па прамому заданню варага народа — агента германскай і англійскай разведкаў Л. Троцкага ўступілі ў зрадніцкую сувязь з германскім рэйхсверам у 1921 годзе і быў германскім шпіёнам да дня свайго аршты ў 1937 годзе, атрымліваючы за сваю шпіёнскую работу і на азначаную дзейнасць трацкіскай арганізацыі па 250.000 германскіх марак золата штогод.

Розенгольц пачаў шпіёнскую работу для германскага генеральнага штаба ў 1923 годзе, для англійскай разведкі ў 1926 годзе.

Ракоўнік з'яўляўся агентам англійскай разведкі з 1924 года і японскім шпіёнам з 1934 года.

Чарноў пачаў шпіёнскую работу на карысць Германіі ў 1923 годзе, звязваўся з германскай разведкай пры садзейніччы ядомога меншавіка-эмігранта Дана.

Шаранговіч быў завербаваны і пераніцкай польскай разведкай для шпіёнскай работы ў СССР у 1921 годзе і быў польскім шпіёнам да дня свайго аршты.

Грынько з'яўляўся германскім і польскім шпіёнам з 1922 года.

Па заданню ворага народа Л. Троцкага і кіруючых удзельнікаў «права-трацкіскага блока» — Бухарына, Ры-

ПРАЦЭС АНТЫСАВЕЦКАГА „ПРАВА-ТРАЦКІСЦКАГА БЛОКА“

ПРЫГАВОР

ІМЕМ САЮЗА СОВЕТСКИХ СОЦЫЯЛИСТИЧНЫХ РЭСПУБЛІК ВАЕННАЯ КАЛЕГІЯ ВЯРХОЎНАГА СУДА САЮЗА ССР У СКЛАДЗЕ.

Старшынстваючага — старшыні Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР армваенюрыста В. В. УЛЬБЫХ
Членаў: намесніка старшыні Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР корваенюрыста І. О. МАТУЛЕВІЧА
і члена Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР дываенюрыста Б. І. ІЕУЛЕВА
Пры сакратару — ваенным юрысце I ранга А. А. БАТНЕР

з удзелам Дзяржаўнага абвінаваўцы — Пракурора Саюза ССР тав. А. Я. ВЫШЫНСКАГА і членаў маскоўскай, калегіі абаронаў т. т. І. Д. БРАУДЭ і Н. В. КОМДАВА — у адкрытым судовым пасяджэнні, у горадзе Маскве 2—13 сакавіка 1938 года, разгледзела справу па абвінавачанню:

1. Бухарына Нікалая Іванавіча, 1888 года нараджэння;
2. Рыкава Алексія Іванавіча, 1881 года нараджэння;
3. Ягоды Генрыха Грыгор'евіча, 1891 года нараджэння;
4. Крэцінскага Нікалая Нікалаевіча, 1883 года нараджэння;
5. Ракоўскага Хрысціяна Георгіевіча, 1873 года нараджэння;
6. Розенгольца Аркадзія Паўлавіча, 1889 года нараджэння;
7. Іванова Владзіміра Іванавіча, 1893 года нараджэння;
8. Чарнова Міхаіла Александравіча, 1891 года нараджэння;
9. Грынько Грыгорыя Фёдаравіча, 1890 года нараджэння;
10. Зеленага Ісака Абрамавіча, 1890 года нараджэння;
11. Бессонава Сяргея Алексеевіча, 1892 года нараджэння;
12. Ірмава Акмала, 1898 года нараджэння;
13. Хаджыева Файзулы, 1896 года нараджэння;
14. Шаранговіча Васілія Фаміча, 1897 года нараджэння;
15. Зубарэва Пракопія Тимефеевіча, 1886 года нараджэння;
16. Буланэва Паўла Петровіча, 1895 года нараджэння;
17. Левіна Льва Грыгор'евіча, 1870 года нараджэння;
18. Плетнёва Дамітрыя Дамітрыевіча, 1872 года нараджэння;
19. Казанова Ігнація Нікалаевіча, 1891 года нараджэння;
20. Мансімава-Дзіноўскага Веніяміна Адамавіча (Абрамавіча), 1900 года нараджэння;
21. Кручкова Петра Петровіча, 1889 года нараджэння —

— усіх у азначэннях, прадугледжаных арт. 58-1А, 58-2, 58-7, 58-8, 58-9 і 58-11 К.К. РСФСР, а Іванова, Зеленага і Зубарэва, апрача таго, у азначэннях, прадугледжаных арт. 58-13 К.К. РСФСР.

Паліцэйным і судовым следствам устаноўлена:

Падсудныя Бухарын, Рыкаў, Ягода, Крэцінскі, Розенгольц, Грынько, Шаранговіч, Хаджыев, Ірмава, Іванова, Зубарэв, Зелены і Чарноў, з'яўляюцца непрыгнаннымі ворагамі савецкай ўлады, у 1932-33 гадах па заданню разведкаў варажых да СССР замяжных дзяржаў арганізавалі змоўніцкую групу пад назвай «права-трацкіскага блока», які аб'яднаў падпольныя антысавецкія групы трацкістаў, прыхільнікаў, японскай, меншавікоў, эсэраў, буржуазных нацыяналістаў Украіны, Валарыя, Грузіі, Арменіі, Азербайджана, Сярэдня-Азіяцкіх рэспублік.

«Права-трацкіскага блока» паставіў сваё мэтаю ажыццяўненне існаючага ў СССР сацыялістычнага грамадскага і дзяржаўнага ладу, аднаўленне ў СССР капіталізма і ўлады буржуазіі шляхам дыверсійна-шкідніцкай, тэарыстычнай, шпіёнска-зрадніцкай дзейнасці і накіраванай на пярэць эканамічнай абароны магутнасці Савецкага Саюза і садзейнічанне замяжнім агрэсарам у паражэнні і расчлаенні СССР.

Пазабавіўшы ўсякай агулы Унутры СССР, кіраўнікі «права-трацкіскага блока» з мэтаю ажыццяўлення сваіх злачынчых замыслаў заключылі праз ворага народа Л. Троцкага і асобных удзельнікаў антысавецкага «права-трацкіскага блока» пагадненне з прадстаўнікамі некаторых замяжных дзяржаў аб узброенай дапамозе ў ажыццяўненні савецкай ўлады ў СССР на ўмовах яго расчлаення і адтаржэння ад СССР Украіны, Беларусі, Прымор'я, Сярэдня-Азіяцкіх і Закаўказскіх рэспублік — на карысць паманічных замяжных дзяржаў.

Гэты зрадніцкі згавор «права-трацкіскага блока» з прадстаўнікамі замяжных дзяржаў аб'яўляў тым, што кіруючыя удзельнікі антысавецкай змоўніцкай працы агентамі замяжных разведкаў і ажыццяўлялі на прыгоду многіх гэтаў шпіёнскай дзейнасці на карысць гэтых разведкаў.

Кіраўнікі па прамому заданню варага народа — агента германскай і англійскай разведкаў Л. Троцкага ўступілі ў зрадніцкую сувязь з германскім рэйхсверам у 1921 годзе і быў германскім шпіёнам да дня свайго аршты ў 1937 годзе, атрымліваючы за сваю шпіёнскую работу і на азначаную дзейнасць трацкіскай арганізацыі па 250.000 германскіх марак золата штогод.

Розенгольц пачаў шпіёнскую работу для германскага генеральнага штаба ў 1923 годзе, для англійскай разведкі ў 1926 годзе.

Ракоўнік з'яўляўся агентам англійскай разведкі з 1924 года і японскім шпіёнам з 1934 года.

Чарноў пачаў шпіёнскую работу на карысць Германіі ў 1923 годзе, звязваўся з германскай разведкай пры садзейніччы ядомога меншавіка-эмігранта Дана.

Шаранговіч быў завербаваны і пераніцкай польскай разведкай для шпіёнскай работы ў СССР у 1921 годзе і быў польскім шпіёнам да дня свайго аршты.

Грынько з'яўляўся германскім і польскім шпіёнам з 1922 года.

І Ягоды — члены «права-трацкіскага блока» Розенгольц, Крэцінскі, Ракоўнік, Грынько і Бессонаў у іна зрадніцкіх мэтах уступілі ў непасрэдыя зносіны з прадстаўнікамі варажых СССР замяжных дзяржаў і вялі а імі перагаворы аб формах дапамогі замяжнім агрэсарам у выпадку іх нападу на Савецкі Саюз (арганізацыя тэарыстычных і дыверсійна-шкідніцкіх актаў, шпіёнаж).

Кіраўнікі «права-трацкіскага блока», у тым ліку Рыкаў, Бухарын і Ягода, былі не толькі поўнаасцю асуджаныя аб шпіёнскай дзейнасці сваіх саўдзельнікаў, але ўсяляк заохавалі і распіраўнялі шпіёнскіх сувязей і самі давалі ўказанні удзельнікам «права-трацкіскага блока» пры іх зрадніцкіх перагаворах з прадстаўнікамі замяжных дзяржаў, фарсіруючы падрыхтоўку замяжнай інтэрвенцыі.

Па прамых дырэктывах замяжных разведкаў удзельнікі «права-трацкіскага блока» арганізавалі дыверсійна-шкідніцкія групы, ахаліўшы ім рад прадпрыемстваў прамысловасці, транспарту, сельскай гаспадаркі і сістэмы таварабароты і вялі разабуральную дзейнасць, маючы сваёй задачай паралізаваць гаспадарчае жыццё краіны і паслабіць абароназдольнасць Савецкага Саюза.

Па ўказанні японскай разведкі удзельнікі «права-трацкіскага блока» арганізавалі ў Далёка-Усходнім краі кружныя поезда з вайсковым грузам на станцыі Валачаўска і поезда № 501 на перагоме Хор-Дармонтаўска, а таксама зрабілі некалькі дыверсій на шляхах у Сучане. Усе гэтыя дыверсіі суправаджаліся чалавечымі афарамі.

Па дырэктывах ворага народа Л. Троцкага і на аснове згавору з прадстаўнікамі замяжных дзяржаў Розенгольц праводзіў у сістэме Наркамзаштандо шкідніцкую работу, накіраваную на аказанне дапамогі Германіі і Японіі і суправаджаўся нанесеннем эканамічных страт СССР. Апрача таго, Розенгольц шляхам розных валютных камбінацый сістэматычна фінансаваў Троцкага.

Чарноў па заданню германскай разведкі і ўказанняў Рыкава выкарыстаў сваё адукацыйнае службовае становішча ў змяшчальных органах СССР для арганізацыі праз сваіх саўдзельнікаў рату бунных дыверсійна-шкідніцкіх актаў па зніжэнню ўраджаю і павышэнню сельскагаспадарчых мабільна-запашных запасаў, па скарачэнню пагаднёнага косяка складу і буйнай ратаў жывёлы, у прыватнасці шляхам штучнага распаўсюджвання эпідэміяў, прычым толькі ва Усходняй Сібіры ў 1936 годзе ў рэзультатэ гэтага загінула каля 25.000 ковей.

Грынько па заданню кіраўнікоў «права-трацкіскага блока» і германскай разведкі, з мэтаю выклікання незадаволенасці насельніцтва і тым самым аблегчэння варожых сваіх прыхільнікаў, праводзіў у сістэме Народнага Камісарыята Фінансаў шырокую шкідніцкую работу, якая выражалася ў затрыманні выплаты заробатнай платы, дрэнным абслугованні насельніцтва аптэчных касамі, незаконным спяганні некаторых падаткаў з сялян і іншых пільніцкіх мерапрыемствах.

Шаранговіч з'яўляўся адным з кіраўнікоў беларускай нацыянал-фашызма арганізацыі, па заданню польскіх разведчых органаў і кіраўнікоў «права-трацкіскага блока» — Рыкава і іншых, разгарнуў шырокую дыверсійна-шкідніцкую дзейнасць у галіне сельскай гаспадаркі, жывёлаводства і прамысловасці Беларусі, аблегчаючы тым самым ажыццяўленне задла агрэсараў у выпадку іх узброенага нападу на БССР.

Ірмава і Хаджыев па ўказанню Бухарына разгарнулі вялікую дыверсійна-шкідніцкую работу ў розных галінах народнай гаспадаркі Узбекістана з мэтаю выклікання незадаволенасці насельніцтва і тым самым стварылі спрыячныя ўмовы для падрыхтоўкі ў перыяд замяжнай інтэрвенцыі ўзброеных выступленняў супроць савецкай ўлады.

Зелены арганізаваў у Цэнтраласоў і ў сістэме спяжаных калерныя шкідніцкія групы і пры іх дапамозе, з мэтаю выклікання незадаволенасці насельніцтва, заблытаў планіраўнае тавараў, затрымаў прасоўванне іх у Віску, павяў і чаіў прадукты харчавання, падлідаў у іх шуклі і цвікі, наўмысна зрываў забеспячэнне прадметамі першай неабходнасці нізавой гандлёвай сеткі кааператараў.

Іванова па заданню Бухарына праводзіў шкідніцка-дыверсійную дзейнасць у лясной гаспадарцы Паўночна-Уральскага края.

Зубарэв, з'яўляючыся актыўным удзельнікам падпольнай арганізацыі прыхільнікаў, па заданню Рыкава займаўся шкідніцтвам у сельскай гаспадарцы ў раёне абласцей РСФСР.

Пачаў а актыўна дыверсійна-шкідніцкай дзейнасцю, удзельнікі «права-трацкіскага блока» па заданню германскай, японскай і польскай разведкаў, пад непасрэдым кіраўніцтвам Рыкава і Бухарына і пры актыўным удзеле Іванова, Хаджыева, Ірмава, Зубарэва, Шаранговіча, Грынько і Зеленага падрыхтоўвалі ў Сібіры, на Паўночным Каўказе, на Украіне, Бела-

русі, Узбекістане і ў іншых мясцовасцях Савецкага Саюза бандыцка-паўстанчыя кулацкія кадры для арганізацыі ўзброеных выступленняў у тылу Чырвонай Арміі да пачатку інтэрвенцыі супроць СССР.

У мэтах расшырэння бандыцка-паўстанчай кулацкай базы, па рашэнню кіраўнікоў «права-трацкіскага блока», Бухарын устанавіў арганізацыйныя сувязі з падпольным ЦК эсэраўскай арганізацыі, якая дзейнічала ў СССР, а таксама з закардонным ЦК эсэраў.

Па прамому згавору з замяжнімі разведкамі і па заданню ворага народа Л. Троцкага «права-трацкіскага блока» арганізавалі рад тэарыстычных актаў супроць кіраўнікоў ВКП(б) і Савецкага Урада.

У 1934 годзе адзін з кіруючых удзельнікаў «права-трацкіскага блока» Рыкаў асабіста стварыў тэарыстычную групу для падрыхтоўкі і правядзення тэарыстычных актаў у адносінах таварышў Сталіна, Молатава, Кагановіча і Варашылава.

У жніўні 1937 года Розенгольц асабіста прабываў зрабіць тэарыстычны акт у адносінах таварышў Сталіна, для чаго не раз дабіваўся ў яго прыёму.

Зладзейскае забойства С. М. Кірава, ажыццэўленае 1-га снежня 1934 года Ленінградскім трацкіска-зіноўцкім тэарыстычным цэнтрам, як гэта ўстаноўлена паліцэйным і судовым следствам па данай справе, было арганізавана па рашэнню «права-трацкіскага блока», пры чым непасрэды ўдзел у арганізацыі гэтага тэарыстычнага акта прымаў паліцэйны Ягода, які даў спецыяльныя ўказанні сваім саўдзельнікам, прапавашчым у Ленінградскім упраўленні НКВД, не пераходзілі прадзвіжэння гэтага злачынства.

Па ўказанню ворага народа Л. Троцкага кіраўнікі «права-трацкіскага блока» ў 1934 годзе прынялі рашэнне забіць вялікага пролетарскага пісьменніка Максіма Горькага. Гэты страшны тэарыстычны акт было дараўна арганізавана Ягодае, які, азнаміўшы з мэтаю змовы хатняга ўрача М. Горькага — доктара Левіна, а затым урача Плетнёва, даручыў ім шляхам шкідніцкай метадаў лячэння дабіцца смерці М. Горькага, што і было выканана пры шчырным удзеле ў гэтай злачынчай справе доктара Левіна. Актывны ўдзел у гэтым злодзействе прымаў удзельнікі «права-трацкіскага блока» б. сакратар М. Горькага — Кручоў і б. сакратар НКВД — Буланэв.

Па рашэнню кіраўнікоў «права-трацкіскага блока» Ягода арганізавалі метадам шкідніцкага лячэння забойства старшыні АДПУ тав. В. Р. Менжынскага і намесніка старшыні Савета Народных Камісароў СССР тав. В. В. Куйбышава, пры чым у правядзенні тэарыстычнага акта ў адносінах тав. Куйбышава непасрэды ўдзел прымаў Левін і б. сакратар Куйбышава, удзельнік падпольнай арганізацыі прыхільнікаў «права-трацкіскага блока» актывны ўдзел прымаў Іванова і б. сакратар Іванова.

Апрача таго ўстаноўлена, што Левін і Кручоў, па прамому заданню Ягоды, шкідніцкімі метадам лячэння ўмярлівылі сына А. М. Горькага — М. А. Пешкова.

У сувязі з назначэннем у верасні 1936 года таварыша Н. І. Ежова Народным камісарам унутраных спраў СССР «права-трацкіскага блока», аспасючы сваё поўнае выкрыццё і раграту антысавецкіх кадраў, даручыў Ягодае зрабіць тэарыстычны акт у адносінах т. Н. І. Ежова.

Выконваючы гэта аладзейскае даручэнне, Ягода пры непасрэдым удзеле Буланэва рабіў замах восенню 1936 года на жыццё т. Н. І. Ежова шляхам паступовага атручэння яго арганізма спецыяльна прыгатаваным для гэтага ядам, у прычыны чаго была нанесена значная шкода ўрачоў Н. І. Ежова.

Апрача таго ўстаноўлена, што Бухарын па рашэнню цэнтра антысавецкай арганізацыі прыхільнікаў «права-трацкіскага блока» ў 1930 годзе дагаварыўся з эсэра-бывалком — арганізатарам забойства тав. Валгарскага і замаху на жыццё В. І. Леніна ў 1918 годзе — Семёнавым аб стварэнні ім раду тэарыстычных груп для падрыхтоўкі і правядзення тэарыстычных актаў супроць кіраўнікоў ВКП(б) і Савецкага Урада.

Таксама ўстаноўлена, што ў 1918 годзе Бухарын і ўзначальваемая ім група «словых» камуністаў, разам з Троцкім і «левымі» эсэрамі, арганізавалі змову супроць Савецкага Урада.

Бухарын і яго саўдзельнікі па змове мелі мэтаю сарваць Брэскі дагавор, звергнуць Савецкі ўрад, арыштаваць і забіць В. І. Леніна, І. В. Сталіна і Я. М. Свердлована і сфармаваць новы ўрад з буржуазнаў, трацкістаў і «левых» эсэраў.

Выконваючы план змовы, «левыя» эсэры ў ліпені 1918 года, з ведама і агоды Бухарына, падлялі ў Маскве мясцё ўзброеных выступленняў у тылу Савецкага Урада; пры гэтым устаноўлена, што зроблены эсэраў Калпаў 30-га жніўня 1918 года замах на жыццё В. І. Леніна з'яўляўся прамым вынікам азначаных замыслаў «левых» камуністаў, на чале з Бухарыным і іх саўдзельнікаў «левых» і прыхільнікаў эсэраў.

Паліцэйным і судовым следствам устаноўлена, што паліцэйны на данай справе — Зелены, Іванова і Зубарэв уступілі на шлях барацьбы з рэвалюцыйным рухам рабочага класа яшчэ ў годы парыва.

Зелены быў агентам-правакатарам самарскага жанітарскага ўпраўлення з 1911 года па 1913 год.

Іванова — быў агентам-правакатарам ахраннага аддзялення і жанітарскага ўпраўлення ў Маскве і іншых гарадах з 1911 па 1916 год.

Зубарэв, будучы завербаван у лік агентаў-правакатараў у гор. Капелічыцы ў 1908 годзе, займаўся правакатарскай

ПРАЦЭС АНТЫСОВЕЦКАГА „ПРАВА-ТРАЦКІСЦКАГА БЛОКА“ АПОШНЯ СЛОВА ПАДСУДНЫХ

(П Р А Ц Я Г)

вае гісторыю сваёй барацьбы супраць партыі пад кіраўніцтвам Троцкага, гісторыю сваёй сувязі з германскімі рэйхсерам, а напаслядак — з германскімі фашыстамі.

У якасці змяшчаючай віну акалічэнасі Крэсцінскі спысання на тое, што ён быў адным з вядучых аб усеі бака ачальніцкай дзейнасці „права-трацкісцкага блока“, што ён быў адным з вядучых аб тэарэтычных асцяжках, зробленых удзельнікамі блока, а таксама не прымаў непасрэднага ўдзелу ў дыверсійных і шкодніцкіх дзеяннях.

Крэсцінскі тлумачыць свае паводзіны ў першы дзень судовага працэсу, калі ён адмаўляў свае палітычныя пакланні, тым, што яму прыя было арыштавана перад вачэй і яго цяжка ачысціць.

Падсудны Зубарэў каротка пераважае аб зробленым ім злачынстве. Прызнаючы вышэйшую меру пакарання асуджанай карай, ён усё-ж просіць суд змякчыць яму прыгавор.

Падсудны Рымшаў гаворыць: — Я зробіў падчас дзяржаўнага ачальніцтва. Я адрэаліў радзіме. Гэта адрэаліў выраілаіся ў зносінах з ачальніцкімі ворагамі саветаў, выраілаіся ў стаўцы на паражэнне СССР. У сваёй барацьбе „права-трацкісцкі блок“ выкарыстаў увесь арсенал сродакаў, якія калі-небудзь прымяняліся змужніцкімі арганізацыямі. Я быў не другародная асоба ва ўсёй гэтай кантравольнай арганізацыі. Таму я павінен несці сабою увесь алкацінасць за ўсё гэта.

Далей Рымшаў укавае на свой ўдзел у падрыхтоўцы дзяржаўнага перавароту. Прызнаючы сваю ролю ў выпрабаванні ўстаноўкі „права-трацкісцкага блока“ на тэрор, ён адмаўляе непасрэднага ўдзелу ў вынісненні рашэнняў аб забойстве Кірава, Куйбышава, Менжынскага, Горкага, Пешкова.

Рымшаў азначае актыўную ролю Бухарына ва ўсёй без выключэння гітліна падрыхтоўцы „права-трацкісцкага блока“. Сваё слова Рымшаў азначае вяртанам да тых з сваёй бака ачальніцтва, якія яшчэ астатлівы нывыкрыты. Ён азначае іх дапамагчы ўраду раскрыць астаткі кантравольнай арганізацыі, калі такія яшчэ астаткі яшчэ да-небудзь захаваіся.

Падсудны Шаранговіч у сваім апошнім слове яшчэ раз пераважае свае ачальніцтва перад савецкай краінай: шпіянаж на карысць польскага генташа з 1921 года, кіраўніцтва нацыянал-фашысцкай арганізацыі ў Беларусі, арганізацыю тэарэтычных актэў супраць кіраўніцтва партыі і ўрада.

Падсудны Хаджаев таксама прызнае свае цяжкія ачальніцтва. Ён канстатуе, што, не глядзячы на падрыхтоўку работу ворагаў народа, Савецкі Узбекістан лабіўся найвялікшым дасягненнем. Ён азначае, што перамога „права-трацкісцкага блока“ прыняла-б да рэстаўрацыі феадыяна-капіталістычных адносін ва Узбекістане, да бабылі для узбекскіх рабочых і сялянскіх мас. Хаджаев гаворыць, што праграм „права-трацкісцкага блока“ нацям аднавіла інтарсам народаў СССР, у тым ліку і народа Узбекістана. Заўляючы, што ён не займаўся шпіянажам і забойствамі, Хаджаев просіць суд захаваць яму жыццё.

Падсудны Зеленскі прызнае сваю службу ў царскай ахранцы і наступны ланцуг сваёй кампартных ачальніцтваў. У той-жа час Зеленскі сьведчае, што не прымаў ўдзелу ў раздз ачальніцтваў, выкрытых на працэсе „права-трацкісцкага блока“, у прыватнасці ў падрыхтоўцы ваеннага перавароту, у зносінах з замежнымі разведкамі і ў тэарэтычных актэах.

Падсудны Ібрамаў заўляе, што ў якасці актывнага удзельніка „права-трацкісцкага блока“ ён нясе адказнасць за ўсе ачальніцтва апошняга.

нась за ўсе ачальніцтва апошняга. Ібрамаў гаворыць, што „права-трацкісцкі блок“ рыхтаваў каланіяльную залежнасць народу Узбекістана.

— Наш шлях быў шлях прыгнэту, шлях забавалення народа Узбекістана, — прызнае ён. — Нацыяналісты хацелі заатачыць Узбекістан у крыві рабочых і сялян.

Як і іншыя падсудныя, Ібрамаў захаваіць перад савецкім судом аб захаваанні яму жыцця.

— Я падвоіны шпіён, японскі і англійскі, — гаворыць падсудны Ракоўскі, заўляючы аб сваім раскаянні.

Ракоўскі выказвае жаль, што на лаве падсудных няма Троцкага, гавараць аб ачальніцтвах трацкістаў, ён укавае, што яны заўсёды былі імпародным дэлам у арганізме большэвіскай партыі.

Сам Ракоўскі перад тым, як уступіць у партыю большэвікаў, быў звыш чэраці стагоддзя ў радах ІІ Інтэрнацыянала І, па яго ўласных словах, быў заражан апартуізмам апошняга. З першых-жа дзён свайго ўступлення ў большэвіцкую партыю трацкісты змагаліся супраць кіраўніцтва ВКП(б). Гэты шлях прывёў іх да збройнага радзіме, шпіянажа, да арганізацыі тэарэтычных актэаў, да падрыхтоўкі кантравольнага паўстання.

Напамінаючы, што пракурор знайшоў магчымым абмежавацца ў адносінах да яго патрабаваннем даўгалетнага ачыслення, Ракоўскі ўкавае на свае старыя голы, вяртаючыся да суда з хадальніцтвам скараціць тэрмін гэтага ачыслення.

Падсудны Розенгольц гаворыць аб сваёй ранейшай заслугах. Затым, даючы характарыстыку трацкізму, ён называе Троцкага „самым брудным агентам фашызма“ і заўляе: — Трацкізм — гэта брудная банда забойцаў, шпіёнаў, правакатараў, трупішчэў, гэта брудная банда пасобнікаў капіталізма.

Падсудны Бухарын прызнае за сабой рад ачальніцтваў, у тым ліку ўдзел у цэнтры „права-трацкісцкага блока“, зраду радзіме, арганізацыю кулацкіх паўстанняў, падрыхтоўку тэарэтычных актэаў, падрыхтоўку дзяржаўнага перавароту, выпрацоўку паражэнняў устаноўкі змужніцтва, выпрацоўку ачальніцтва плана расчалежэння СССР. У той-жа час ён палемае ў пракурора на некаторых прад’яўленых яму абвінавачаннях.

Бухарын адмаўляе сваю сувязь з замежнымі разведкамі. Кручаворнічаючы, ён заўляе суд, што ніколі не прабаваў арганізаваць шпіянаж і шкодніцкі актэа.

У гэтым месцы Бухарына перарывае не змогшы сабе стрымкаць Шаранговіч, які ўжывае з месца і крычыць яму: — Кіньце хлусіць хопь алін раз у жыццё. Хлусіце вы і зараз на судзе!

Ніколі не сароміючыся, Бухарын прад’явае адмаўляць гэтыя відавочныя факты, неабвержна даказаныя ў ходзе судовага следства. Ён адмаўляе сваё дачыненне да забойства Кірава, Менжынскага, Горкага і Максіма Пешкова.

Ранішнія пасяджэнне Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР 12 сакавіка адрываецца ў 11 гадзін. Суд заслухоўвае апошнія словы падсудных. Да дэбнага перапынку суд выслушаў апошнія словы падсудных: Іванова, Крэсцінскага, Зубарэва, Рымшава, Шаранговіча, Хаджаева, Зеленскага, Ібрамава, Ракоўскага, Розенгольца. На вачэрнім пасяджэнні суд выслушаў апошнія словы падсудных: Бухарына, Левіна, Буланава, Ягоды, Кручаворніча.

АПОШНІ ДЗЕНЬ ПРАЦЭСА

Ранішнія пасяджэнне Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР 12 сакавіка адрываецца ў 11 гадзін. Суд заслухоўвае апошнія словы падсудных.

Да дэбнага перапынку суд выслушаў апошнія словы падсудных: Іванова, Крэсцінскага, Зубарэва, Рымшава, Шаранговіча, Хаджаева, Зеленскага, Ібрамава, Ракоўскага, Розенгольца.

На вачэрнім пасяджэнні суд выслушаў апошнія словы падсудных: Бухарына, Левіна, Буланава, Ягоды, Кручаворніча.

І толькі ў канцы свайго апошняга слова Бухарын віцэвата выражае раскаянне, заўляючы, што ён стаіць каленна-праклённым перад краінай, перад партыяй, перад народам.

Падсудны Левін просіць савецкі суд захаваць яму жыццё. Гаворачы аб зробленым ім забойстве Горкага, Левін дазваляе сабе недарэчыны сьведжэнні аб сваёй „старай любові“ да аферы зробленага ім забойства.

Старшынствуючы тав. Ульрых вымушаў ачысціцца да яго са словамі: — Ці пельга не капчунстваваць!

Падсудны Буланаў гаворыць, што стаць ворагам народа яго набудаў Ягода. Ён сьведчае, што толькі на судзе яму стала ясна сапраўднае фізіяномія ваякоў „права-трацкісцкага блока“.

— Праму паверыць, — гаворыць ён, — што асабліва цяжка пакідаць жыццё ў усудаленнем, што ты паміраеш за няправую справу, што пакідаеш жыццё за гэтых людзей, фізіяномія якіх яна ўсёму свету і, на жаль, пона, але яна стала і мне.

Падсудны Ягода прызнае свае злачынствы ачальніцтва, у той-жа час прабуоуць адмаўляць сувязь з замежнымі разведкамі і сьведзець у забойстве С. М. Кірава. Укаваючы, што савецкі народ ваяў і знішчыў кантравольную права-трацкісцкую змову, ён вяртаецца да суда з просьбай дараваць яму, захаваць яму жыццё.

Падсудны Кручаворніч аб сваёй ролі ў забойстве Горкага: — Я перажываю пачуццё гарачага сорама, — дадае Кручаворніч, — асабліва тут, на судзе, калі я даведваўся і зрадуеў усю кантравольную гнунасць ачальніцтва „права-трацкісцкага блока“ у якой я быў найбольшым забойцам. Я праму ваю, грамадзяне судзілі, аб змякчэнні прыгавору.

Падсудны Плетнёў заўляе суд, што ён раскаяўся ў сваёй ачальніцкай дзейнасці. «Калі суд знойдзе магчымым захаваць мне жыццё, — гаворыць ён, — я понасію і цяжка яго аддам саёй савецкай радзіме».

У такім-жа духу гаворыць падсудны Казакоў, які зазначае сваё апошняе слова наступнай заваі: — Я заслугоўваю самай суровай кары і калі суд так вырашыць, я прыму гэта рашэнне як належнае. Калі-ж мне будзе прад’яўлена магчымасць працаваць, то я ўсім сваім дачыненнем жыццё апрабую ўсё, каб змыць з сабе ўсё ганьбу, якая ляжыць на мне, і заглажыць сваё ачальніцтва часнай і ўпартай працай.

Апошнім гаворыць падсудны Мансімаў-Дзікоўскі. Ён укавае на тое, што адгрызаў падобную ролю ў права-трацкісцкай змове і што з 1935 года параваў свае арганізацыйныя сувязі са змужніцтвамі. Ён гаворыць, што толькі на судзе яму стаў ясны ва ўсім аб’ёме сапраўдны характар ачальніцкай змовы. «Я праму паверыць мне ў тым, што я не з’яўляюся непасрэдным чалавекам», — заўляе ён, хадальнічаючы перад судом аб захаваанні яму жыцця.

Апошнім гаворыць падсудны Мансімаў-Дзікоўскі. Ён укавае на тое, што адгрызаў падобную ролю ў права-трацкісцкай змове і што з 1935 года параваў свае арганізацыйныя сувязі са змужніцтвамі.

У такім-жа духу гаворыць падсудны Казакоў, які зазначае сваё апошняе слова наступнай заваі: — Я заслугоўваю самай суровай кары і калі суд так вырашыць, я прыму гэта рашэнне як належнае.

Апошнім гаворыць падсудны Мансімаў-Дзікоўскі. Ён укавае на тое, што адгрызаў падобную ролю ў права-трацкісцкай змове і што з 1935 года параваў свае арганізацыйныя сувязі са змужніцтвамі.

У гэтым месцы Бухарына перарывае не змогшы сабе стрымкаць Шаранговіч, які ўжывае з месца і крычыць яму: — Кіньце хлусіць хопь алін раз у жыццё. Хлусіце вы і зараз на судзе!

Ніколі не сароміючыся, Бухарын прад’явае адмаўляць гэтыя відавочныя факты, неабвержна даказаныя ў ходзе судовага следства. Ён адмаўляе сваё дачыненне да забойства Кірава, Менжынскага, Горкага і Максіма Пешкова.

Ранішнія пасяджэнне Ваеннай Калегіі Вярхоўнага Суда Саюза ССР 12 сакавіка адрываецца ў 11 гадзін. Суд заслухоўвае апошнія словы падсудных.

Да дэбнага перапынку суд выслушаў апошнія словы падсудных: Іванова, Крэсцінскага, Зубарэва, Рымшава, Шаранговіча, Хаджаева, Зеленскага, Ібрамава, Ракоўскага, Розенгольца.

На вачэрнім пасяджэнні суд выслушаў апошнія словы падсудных: Бухарына, Левіна, Буланава, Ягоды, Кручаворніча.

УРАДАВЫ КРЫЗІС У ФРАНЦЫІ

Усеагульная канферэнцыя Працы патрабуе вышчэўлення праграмы народнага фронта

ПАРЫЖ, 11 сакавіка. (БЕЛТА). Адміністрацыйная камісія Усеагульнай Канферэнцыі Працы (УКП), абмеркаваўшы стварыўшае палітычнае становішча, прыняла рэзалюцыю, у якой гаворыцца: «Нельга дапусціць, каб быў зроблен замаха на сацыяльныя рэформы, дасягнутыя з чэрвеня 1936 года. УКП заўсёды гатова да палітычнага супрацоўніцтва і падтрымання ўрада народнага фронта, перагна клятвы 14 ліпеня, урада, які будзе імкнучыся ападыць змажніцтвамі і фінансавымі мерамі праводзіць праграму народнага фронта. Усеагульная канферэнцыя працы ад імя 5 млн. членаў прафсаюзаў заўляе, што нельга дапусціць, каб аферы патрабаваліся толькі ад працоўных, тады як капіталісты ахоўвалі-б у недачыкаласці свае прыбылі, дазваляючы ім прадаўжаць, на перакар парламентарнай большасці і на перакар волі краіны, актывнае супрацоўніцтва сацыяльнай палітыцы народнага фронта. Абаруны маруднасцю і недастатковасцю мер, прынятых супраць ачальніцтва грамадзянскай ваяны, — супраць тах звананага стаянага камітэта рэвалюцыйнага дзеяння, мы не дапусцім малейшага паслаблення ў адносінах да тых, тые ачальніцтва ставяць над пагрозу само жыццё краіны».

ПАРЫЖ, 11 сакавіка. (БЕЛТА). Адміністрацыйная камісія Усеагульнай Канферэнцыі Працы (УКП), абмеркаваўшы стварыўшае палітычнае становішча, прыняла рэзалюцыю, у якой гаворыцца: «Нельга дапусціць, каб быў зроблен замаха на сацыяльныя рэформы, дасягнутыя з чэрвеня 1936 года. УКП заўсёды гатова да палітычнага супрацоўніцтва і падтрымання ўрада народнага фронта, перагна клятвы 14 ліпеня, урада, які будзе імкнучыся ападыць змажніцтвамі і фінансавымі мерамі праводзіць праграму народнага фронта.

ПАРЫЖ, 11 сакавіка. (БЕЛТА). Адміністрацыйная камісія Усеагульнай Канферэнцыі Працы (УКП), абмеркаваўшы стварыўшае палітычнае становішча, прыняла рэзалюцыю, у якой гаворыцца: «Нельга дапусціць, каб быў зроблен замаха на сацыяльныя рэформы, дасягнутыя з чэрвеня 1936 года. УКП заўсёды гатова да палітычнага супрацоўніцтва і падтрымання ўрада народнага фронта.

ПАРЫЖ, 11 сакавіка. (БЕЛТА). Адміністрацыйная камісія Усеагульнай Канферэнцыі Працы (УКП), абмеркаваўшы стварыўшае палітычнае становішча, прыняла рэзалюцыю, у якой гаворыцца: «Нельга дапусціць, каб быў зроблен замаха на сацыяльныя рэформы, дасягнутыя з чэрвеня 1936 года. УКП заўсёды гатова да палітычнага супрацоўніцтва і падтрымання ўрада народнага фронта.

ПАРЫЖ, 11 сакавіка. (БЕЛТА). Адміністрацыйная камісія Усеагульнай Канферэнцыі Працы (УКП), абмеркаваўшы стварыўшае палітычнае становішча, прыняла рэзалюцыю, у якой гаворыцца: «Нельга дапусціць, каб быў зроблен замаха на сацыяльныя рэформы, дасягнутыя з чэрвеня 1936 года. УКП заўсёды гатова да палітычнага супрацоўніцтва і падтрымання ўрада народнага фронта.

Перагаворы Блюма

ПАРЫЖ, 12 сакавіка (БЕЛТА). Учора лідэр сацыялістаў Леон Блюм на працягу ўсёго дня вёў перагаворы з прадстаўнікамі розных партыяў па пытанні аб утварэнні новага кабінета. Перагаворы вяліся з Торэама, Дзюлю, Жу, Поль Ванкурма, Тарг’е, і Шатанам. Па думцы Блюма, «база ўрада» павіна быць распырана шляхам прыцягнення апыра прадстаўнікоў партыі народнага фронта, таксама і такіх прадстаўнікоў «групы пентра, яе, напрыклад, Райно і Марэн, па формуле «ад Торэа да Марэна».

У палітычных колах папшырана думка, што Блюм сутыкнецца з надзвычайна сур’ёзнымі труднасцямі пры ўтварэнні тах звананага «ўрада нацыянальнага аднавання».

ПАРЫЖ, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла агенства Гагас, нацыянальны совет сацыялістычнай партыі абвіна днём галасавалі рэзалюцыю аб давер’і Блюму. Рэзультаты галасавання: 6575 — за і 1684 — супраць.

Ваенныя дзеянні ў ІТАІ

ХАНЬКОУ, 12 сакавіка. (БЕЛТА). У паўднёва-заходняй частцы правінцы Шансі кітайскія войскі зрабілі рад удачных контрудараў супраць праўраўшахся наперад японскіх калон і адрэалі іх ад тылу. У выніку японцы пачынаюць адчуваць затрудненні з харчаваннем.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Германская акупацыя Аўстрыі

НАСТУПЛЕННЕ ГЕРМАНСКІХ ВОЙСК

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Па паведамленню агенства Рэйтэр з Ісбрука, германскія войскі сёння раніцай перайшлі граніцу ў Аўстрыі ў Шарні і ў сучасны момант набліжаюцца да Ісбрука. Разам з германскімі войскамі ў Аўстрыю ўварваліся атрады аўстрыйскага легіёна. Губернатар і віцэ-губернатар Ісбрука арыштаваны і заменены гітлераўцамі.

Карэспандэнт газеты «Таймс» паведаміла, што аўстра-германскія граніцы, што нямецкія войскі перайшлі аўстрыйскую граніцу ў Зальцбург, Куфштэйн і Мітанальд. На граніцы паміж Баварыяй, Зальцбургам і Тыролем учора было сканпінтавана 50 тысяч германскіх войск. Сёння раніцай на Зальцбург, Куфштэйн і Гарміш рушаны новыя германскія часці.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, сёння раніцаю ў Лінц прыбылі тры германскія браневікі. У момант, калі браневікі прыбылі ў горад, 300 германскіх самалётаў ляталі над горадам. Браневікі в’яўляюцца авангардам калон рэйхсвера, якія настануць з боку аўстра-германскай граніцы. Паводле паведамлення гэтага-ж карэспандэнта, у Вену прыбыў намеснік германскага міністра авіяцыі генерал Мільх.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, сёння раніцаю ў Лінц прыбылі тры германскія браневікі. У момант, калі браневікі прыбылі ў горад, 300 германскіх самалётаў ляталі над горадам. Браневікі в’яўляюцца авангардам калон рэйхсвера, якія настануць з боку аўстра-германскай граніцы.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, у Вену прыбыў намеснік германскага міністра авіяцыі генерал Мільх.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, у Вену прыбыў намеснік германскага міністра авіяцыі генерал Мільх.

Перагаворы Блюма

ПАРЫЖ, 12 сакавіка (БЕЛТА). Учора лідэр сацыялістаў Леон Блюм на працягу ўсёго дня вёў перагаворы з прадстаўнікамі розных партыяў па пытанні аб утварэнні новага кабінета. Перагаворы вяліся з Торэама, Дзюлю, Жу, Поль Ванкурма, Тарг’е, і Шатанам. Па думцы Блюма, «база ўрада» павіна быць распырана шляхам прыцягнення апыра прадстаўнікоў партыі народнага фронта, таксама і такіх прадстаўнікоў «групы пентра, яе, напрыклад, Райно і Марэн, па формуле «ад Торэа да Марэна».

У палітычных колах папшырана думка, што Блюм сутыкнецца з надзвычайна сур’ёзнымі труднасцямі пры ўтварэнні тах звананага «ўрада нацыянальнага аднавання».

ПАРЫЖ, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла агенства Гагас, нацыянальны совет сацыялістычнай партыі абвіна днём галасавалі рэзалюцыю аб давер’і Блюму. Рэзультаты галасавання: 6575 — за і 1684 — супраць.

Ваенныя дзеянні ў ІТАІ

ХАНЬКОУ, 12 сакавіка. (БЕЛТА). У паўднёва-заходняй частцы правінцы Шансі кітайскія войскі зрабілі рад удачных контрудараў супраць праўраўшахся наперад японскіх калон і адрэалі іх ад тылу. У выніку японцы пачынаюць адчуваць затрудненні з харчаваннем.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Кітайскія войскі адбілі ў японцаў горад Хэцзінь. 9 сакавіка кітайскія войскі акружылі японскі атрад, уступіўшы ў Пунжоу. Увесь дзень 10 сакавіка ішлі баі. Забіта каля 300 японцаў.

Германская акупацыя Аўстрыі

НАСТУПЛЕННЕ ГЕРМАНСКІХ ВОЙСК

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Па паведамленню агенства Рэйтэр з Ісбрука, германскія войскі сёння раніцай перайшлі граніцу ў Аўстрыі ў Шарні і ў сучасны момант набліжаюцца да Ісбрука. Разам з германскімі войскамі ў Аўстрыю ўварваліся атрады аўстрыйскага легіёна. Губернатар і віцэ-губернатар Ісбрука арыштаваны і заменены гітлераўцамі.

Карэспандэнт газеты «Таймс» паведаміла, што аўстра-германскія граніцы, што нямецкія войскі перайшлі аўстрыйскую граніцу ў Зальцбург, Куфштэйн і Мітанальд. На граніцы паміж Баварыяй, Зальцбургам і Тыролем учора было сканпінтавана 50 тысяч германскіх войск. Сёння раніцай на Зальцбург, Куфштэйн і Гарміш рушаны новыя германскія часці.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, сёння раніцаю ў Лінц прыбылі тры германскія браневікі. У момант, калі браневікі прыбылі ў горад, 300 германскіх самалётаў ляталі над горадам. Браневікі в’яўляюцца авангардам калон рэйхсвера, якія настануць з боку аўстра-германскай граніцы.

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Як паведаміла венскі карэспандэнт агенства Рэйтэр, у Вену прыбыў намеснік германскага міністра авіяцыі генерал Мільх.

Прыезд Гітлера ў Вену

ЛОНДАН, 12 сакавіка. (БЕЛТА). Па паведамленню венскага карэспандэнта агенства Рэйтэр, у Вену прыбыў пачальнік Гестапа Гітлер у суправаджэнні членаў ахоўных атрадаў.

Сутычкі аўстрыйскіх антыфашыстаў з гітлераўцамі

ПРАГА, 12 сакавіка. (БЕЛТА). У ра